

Sygn. akt III Cz 246/16

POSTANOWIENIE

Dnia 26 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Elżbieta Matyasik

Sędziowie SO Anna Hajda

SO Roman Troll (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 26 kwietnia 2016 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa T. S.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 2 grudnia 2015 r., sygn. akt I C 2086/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Roman Troll SSO Elżbieta Matyasik SSO Anna Hajda

Sygn. akt III Cz 246/16

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 2 grudnia 2015 roku Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim stwierdził swą niewłaściwość funkcjonalną i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Rybniku - Wydziałowi Gospodarcemu. W uzasadnieniu wskazał, że sprawa ma charakter gospodarczy, albowiem dotyczy roszczenia ze stosunku cywilnego pomiędzy podmiotami gospodarczymi pozostającego w związku z działalnością gospodarczą prowadzoną przez te podmioty. Orzeczenie to zapadło na podstawie art. 200 § 1 k.p.c.

Zażalenie na to postanowienie złożył powód zarzucając mu naruszenie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 24 maja 1989 r. o rozpoznawaniu przez sądy spraw gospodarczych przez błędne uznanie, że przedmiot sporu jest związany z działalnością gospodarczą pozwanego i wniósł o uchylenie tego postanowienia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z 24 maja 1989 roku o rozpoznawaniu przez sądy spraw gospodarczych (t.j. Dz. U. z 2015 roku, poz. 127 ze zm.) sprawami gospodarczymi są sprawy ze stosunków cywilnych między przedsiębiorcami w zakresie prowadzonej przez nich działalności gospodarczej. Obie strony są podmiotami prawa handlowego – przedsiębiorcami, co nie jest kwestionowane.

Dokonując analizy orzecznictwa Sądu Najwyższego należy uznać, że zarzuty podniesione przez powoda w zażaleniu nie zasługują na uwzględnienie. Przede wszystkim należy odwołać się w tym zakresie do postanowienia Sądu Najwyższego z 16 listopada 2012 roku (sygn. akt III CZP 69/12, LEX 1284757), w którym to wskazał, że istotne znaczenie dla kwalifikacji sprawy ma to, iż powód prowadzi działalność gospodarczą w zakresie naprawy powypadkowej samochodów, w ramach której oferuje swoim klientom kompleksową usługę polegającą nie tylko na naprawie uszkodzonego pojazdu, ale także zapewnia im na czas trwania naprawy możliwość korzystania z pojazdu zastępczego. Dokonując rozliczeń, w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej, powód oferuje klientom rozliczenie bezgotówkowe, polegające na tym, że mogą oni zawrzeć umowę przelewu wierzytelności przysługujących im jako poszkodowanym, względem zakładu ubezpieczeń, dokonując w ten sposób zapłaty za usługę oferowaną przez powoda. Sąd Najwyższy wskazał jako okoliczności istotne przy kwalifikacji sprawy gospodarczej to, że powód, który prowadził działalność gospodarczą w zakresie naprawy powypadkowej samochodów, oferował klientom usługę obejmująca także zapewnienie im na czas trwania naprawy możliwości korzystania z pojazdu zastępczego, umożliwiając rozliczenie tej usługi w drodze przelewu wierzytelności przysługującej im względem zakładu ubezpieczeń. Podobnie w postanowieniu z 22 kwietnia 2015 roku (sygn. akt III CZP 12/15, LEX 1711614) Sąd Najwyższy stwierdził, że jako kryteria istotne (do zakwalifikowania sprawy jako sprawy gospodarczej) należy traktować to, czy poddawana ocenie sprawa dotyczy zachowań przedsiębiorcy stanowiących przejaw wykonywania prowadzonej przez niego działalności gospodarczej i obejmuje czynności związane z uczestnictwem w obrocie gospodarczym, wytwarzaniem dóbr materialnych lub świadczeniem usług, nakierowanym na osiągnięcie zysku, które pozostają w normalnym, funkcjonalnym, bezpośrednim lub pośrednim związku z powstaniem roszczenia stanowiącego przedmiot sporu i nie muszą być związane wyłącznie ze stosunkami kontraktowymi przedsiębiorcy.

Sąd Okręgowy w obecnym składzie w pełni podziela przedstawione poglądy Sądu Najwyższego.

Jednocześnie w doktrynie został wyrażony pogląd, który Sąd Okręgowy w obecnym składzie także podziela, przyjmujący że w art. 2 ust. 1 ustawy z 24 maja 1989 roku o rozpoznawaniu przez sądy spraw gospodarczych chodzi o sprawę od chwili wniesienia pozwu. Ma ona charakter gospodarczy jeżeli w tym momencie obie strony mają status przedsiębiorcy (J. P. Naworski: Pojęcie sprawy gospodarczej w świetle legis latae, Przegląd Prawa Handlowego z 2013 roku, nr 1, LEX 159343).

Podobna sytuacja ma miejsce w rozpoznawanej sprawie, co jednoznacznie wynika z umowy cesji wierzytelności z 3 sierpnia 2015 roku (cesja odszkodowania, bez wskazania konkretnej kwoty), jak również przedmiotu działalności gospodarczej powoda (doradztwo ubezpieczeniowe /k. 12/ i naprawa samochodów, a także ich sprzedaż /k. 6/, co nie jest kwestionowane). Poza tym powód samodzielnie sporządził kosztorys szkody w systemie (...) /k. 6 – 11/. Prowadzi to do wniosku, że powód w ramach działalności gospodarczej zajmuje się także sprawami związanymi z dochodzeniem nabytych od poszkodowanych wierzytelności z tytułu szkód w pojazdach mechanicznych. Inaczej też trudno byłoby wytłumaczyć jego zainteresowanie materią sprawy, a co za tym idzie cesją wierzytelności. Dochodzone roszczenie dotyczy więc działań powoda stanowiących przejaw wykonywania przez niego działalności gospodarczej i pozostających z nią w związku, wobec czego sprawę należało zakwalifikować jako gospodarczą. Poza tym w momencie wniesienia pozwu, obie strony posiadały status przedsiębiorcy.

Dlatego też trafnie Sąd Rejonowy uznał swoją niewłaściwość. Nadto na zasadzie art. 200 § 1 k.p.c. w związku z art. 1 ustawy z 24 maja 1989 roku o rozpoznawaniu przez sądy spraw gospodarczych sprawę należało przekazać Sądowi Rejonowemu w Rybniku - Wydziałowi Gospodarczemu.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 1 i 2 k.p.c., zażalenie jako bezzasadne należało oddalić.

SSO Roman Troll SSO Elżbieta Matyasik SSO Anna Hajda